

І. Д. Красовський

Лінинський Петро

ЛІНИНСЬКИЙ Петро (19. 07. 1846, с. Малі Лінинці, нині у складі с. Лаврів Старосамбір. р-ну [Львів. обл.](#) – 18. 08. 1914, м. Долина, нині Івано-Фр. обл.) – правознавець, громадсько-культурний діяч. Дід [П. Лінинського](#) та М. Ліщинської, прадід Л. Ліщинського, прапрадід С. Салюк. Закін. гімназію в Кракові, від 1870 навч. у Львів. університеті. 1871 став співзасн. студент. товариства «Дружній лихвар», згодом перейм. у «Академічне братство». Від 1881 працював суддею. 1883–89 – посол до Галиц. сейму та секр. «Руського клубу» (фракції, що об'єднувала більшість укр. послів). Активно і послідовно захищав інтереси селян, за що зазнав утисків з боку урядовців. Від 1895 – нач. суду м. Новий Сонч (нині Малопольс. воєводства, Польща). Водночас брав активну участь у громад.-культур. житті місц. громади, зокрема ініціював заснування 1898 у місті «Руської бурси», на концерті з нагоди відкриття якої виступила [С. Крушельницька](#). Після конфлікту з русофіл. більшістю вийшов із громади і 1901 разом із В. Яворським відкрив «Українську бурсу», 1902 – «Лемківський банк» (надавав позики селянам) та філію товариства «Просвіта» (для протидії впливам русофіл. читалень). Від 1905 мешкав у м. Сокаль (нині [Львів. обл.](#)).

Рекомендована література

1. Шах С. Між Сяном і Дунайцем: Спомин. Ч. 1. Мюнхен, 1960.

Покликання на статтю:

Лінинський Петро / І. Д. Красовський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-55532>. – Останнє поновлення : 1 січ. 2023.

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).